

Prvé čítanie: Iz 22, 19-23

Žalm: Ž 138, 1-3. 6. 8

Druhé čítanie: Rim 11, 33-36

Sv. Evanjelium: Mt 16, 13-20

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 39

Byť a mať

Jedným z niekoľkých momentov, keď v deji evanjeliového príbehu Mária vystúpi do popredia, je scéna svadby v Káne Galilejskej. Pri tejto udalosti Mária podíde k Ježišovi a nenápadne ho upozorní na fakt, že svadobčanom sa minie víno. Koniec je všeobecne známy: Ježiš vykoná jeden zo svojich prvých zázrakov. Rola a zástoj Márie však zostáva skrytá dokonca aj pred tými, ktorým Ježiš pomohol. V tomto príbehu sa tak odкрýva viacero dôležitých vlastností Márie: nielen jej citlivosť a empatia, no predovšetkým schopnosť nenápadne zasiahnuť v pravej chvíli z pozície, ktorá jej prináleží. V dnešnom modernom jazyku by sme možno túto schopnosť nazvali diplomaciou, v skutočnosti je to však schopnosť prijať svoje miesto v živote a pôsobiť práve z tej pozície, ktorú zastávame. V dnešnom svete môžeme pozorovať skôr pravý opak Máriinho postoja. Jedna z vecí, ktorá často charakterizuje súčasného človeka, je jeho bytostná nespokojnosť s miestom a pozíciou, v ktorej sa ocitol. Vo svojich osobných životoch často pociťujeme bytostnú nespokojnosť a túžbu mať a dosiahnuť stále viac – v osobnom živote, v materiálnom zabezpečení, v kariére, vo

v z ť a h o c h .

Porovnáваме sa stále s tými, ktorí sú na tom lepšie ako my, preto na konci nášho úsilia však nie je spokojnosť, ale frustrácia a nové zápasy. Zabúdame, že keby sme si celý svet predstavili

ako jednu globálnu dedinu so 100 obyvateľmi, patrili by sme medzi desať percent najbohatších ľudí. Moderný človek sa však správa ako novodobý Jakub, ktorý stále chce byť Ezauom – preto s ním zápasí už v lone matky, drží sa ho za pätu, kúpi si od neho prvorodenstvo za misu šošovice, oblečie si jeho šaty a na otázku slepého Izáka, kto je, odpovedá: Som Ezau.

Šťastie človeka je však v schopnosti prijať svoju identitu a miesto živote, ako to ukazuje Máriin postoj. Hoci na svadbe v Káne Galilejskej nebola v centre pozornosti, predsa jej tichá intervencia umožnila zázrak.

(Martina Ivanová)

Obrázok použitý z: <http://www.marian-devotions.com/>

„Rob toľko dobra, koľko môžeš, a rob okolo toho tak málo rozruchu, ako sa len dá.“

(Charles Dickens)

Po roku v Chorvátsku - I. časť

Vyrazame nedeľu večer krátko po šiestej kvôli pokojnejším a prázdnejším cestám v noci. Prvé zastavenie v maďarskom meste Szerencz. Tam sme natankovali plnú nádrž a ideme na Budapešť (na p. Slotu som práve nemyslel). Pred polnocou prechádzame Budapešťou. Je to nádherné mesto. Aj v noci je tu čulý ruch, ale nie taký ako cez deň. Kocháme sa. Krásne nasvietené budovy, nádherne osvetlené mosty, Dunaj a budova parlamentu. Naozaj, nočná Budapešť má svoje čaro. Na spiatočnej ceste sme prechádzali Budapešťou okolo deviatej dopoludnia, a tak my šoféri sme sa museli viac sústrediť na semaforey a premávku, ktorá bola už riadne hustá a nie na obdivovanie mesta. Okolo druhej ráno prechádzame hranicou. Hodinová pauza a pokračujeme ďalej. O desiatej dorážame do cieľa našej cesty. Tu je už poriadne horúco. Teplomer ukazuje 37 stupňov. Vykladáme veci, odvádzame autá na parkovisko a o jedenástej sme konečne už všetci ubytovaní. My šoféri sme si konečne dali vytúžené pivo. Ani neviem ako, zaspali sme všetci ako baraní. Budíme sa okolo štvrtej popoludní na veľký krik. K brehu dorazili veľké vlny (ubytovaní sme boli asi 15 metrov od mora). Ideme sa na nich pozrieť. Je to super. Prvý kúpeľ v priezračnej vode, prvé ponorenie a sledovanie krásnej modrej hľbočiny. Robíme si prvú prechádzku okolo pláže, prvé foto, až sme došli k miestu, kde na pláž viedli schody z cesty. Spočítal som ich. Bolo ich 233. A každý iný. Vyšší, širší, jednoducho taký, aký vyšiel. Keď som kráčal hore týmito schodmi, začal som rozmýšľať. Koľkokrát na deň ich prejdú tí, čo bývajú hore a ešte vyššie nad cestou? Čo všetko

sme my ľudia schopní obetovať pre svoju krásu (mať pekné opálené telo) a pre svoj oddych (vypnúť od každodenných starostí). A ako je na tom moja duša? Tá sa nechce opáliť? Veď Boh je svetlo, je slnko, jas. Neskrývam svoju dušu pred Jeho svetlom? Chcem vypnúť aj od Boha? Ale veď On nevypína. On sa o nás stará stále. Či sme doma, na cestách, či pracujeme alebo bdieme, stále je s nami. Kráčajúc dole schodmi mi prišla na um pieseň od Karla Gotta – „Postavím schody do neba.“ Kde sú moje schody do neba? Začal som ich vôbec stavať? Z čoho ich vlastne chcem stavať? Či azda ešte mám čas a spolieham sa na Jeho milosrdenstvo? Uvažujúc nad Jeho nekonečnosťou a dobrotou, vraciame sa naspäť. Domáci nás pozvali na večeru. Podáva sa špecialita. Vyúdené sardinky - obalené v múke - pečené na oleji. Chutí to super. Niečo ako chipsy. Večerná modlitba a o deviatej večierka. Ráno sa budím ako vždy. O piatej. Pomodlím sa a keďže každý ešte spí, líham si aj ja. Budím sa po ôsmej hodine a zvonku počujem pozdrav: „Dobré ráno!“ v chorvátskom jazyku: „Dobro vic!“ Spomínal som pred rokom, že ich najviac používané slová sú „Chvála“ a „Dobro“. Ako keby každým slovom chválili, velebili a ďakovali za Jeho „DOBRO“. A teraz počujem tento pozdrav. „DOBRO VIC!“ Ak by sme ho voľne preložili do našej reči, znelo by to „VIAC DOBRA!“ Nie je to úžasné? Začínať deň s takým prianím druhým ľuďom a sebe navzájom. Aby človek dával a mal „viac dobra“. O koľko by možno bol deň krajší? A potom možno druhý, tretí, možno týždeň, mesiac, rok. Robili by sme to, čo nám prikázal Pán Ježiš: „Robte druhým to, čo chcete, aby aj iní robili vám!“ A tak si prajme, aj keď to nie je náš pozdrav, každé ráno „Viac dobra!“

(Peter Tóth)

ANJELI PRE ŽIVOT

Anjel nadšenia

Ľudí, ktorí sa vedia nadchnúť, považujeme za osviežujúcich. Sú na dovolenke a nadšene obdivujú nádhernú krajinu. Nadchol ich večer, ktorý strávili s priateľmi a dobre sa zabavili. Dajú sa nadchnúť novými cestami. A svojím nadšením vedia nakaziť aj iných. Prežívajú všetko tak intenzívne, že v ich blízkosti sa ľudia navzájom upozorňujú, ako nádherne vykúka slnko spoza mrakov, ako jedinečne sa nad údolím vypína hora.

Ľudia, ktorí sa vedia nadchnúť, nechajú sa uchvátiť slovom, pohľadom, stretnutím, lesom, cez ktorý kráčajú, horou na ktorú lezú. Vnútorne ich zväbi pohľad na krásnu krajinu. Nechajú sa vytrhnúť zo svojho sveta a sú zrazu mimo seba. Celou dušou sa venujú tomu, čo práve prežívajú.

Podobné je to aj v našom vzťahu k Bohu. Vedieť sa nadchnúť znamená nechať sa vtiahnuť do toho, s ktorým sa všade stretávam, v prírode, v človeku, v každom slove, v hudbe, v umení. A až v Bohu potom zažijem celú nádheru a celé tajomstvo človeka, prírody a umenia. Vo všetkom sa dotýkam jeho.

Ľudia, ktorí sa dokážu nadchnúť, vedia strhnúť aj iných. Prýšti z nich život. Večerné posedenia s nimi sa nikdy nekončia. Srší z nich nadšenie. Majú nápady a chcú nás pre ne nadchnúť. Vedia nadšene rozprávať o tom, čo prežili. Prekypujú životom a sviežosťou. Nerozprávajú len tak dve na tri. Rozhovor s nimi je vždy napínavý. Vzbudzujú v nás chuť žiť.

V tomto čase oddychu a dovoleníek vám prajem, aby ste boli ľuďmi nadšenia, aby ste sa nechali unášať tým, čo vás stretne, čo zažijete, čím ste. Prajem vám, aby ste si oddýchlí v Bohu. Aby ste sa nechali oslovit' nápady, projektmi, ktoré vďaka vám ožijú a všade prebúdza k životu tých, ktorí to potrebujú.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Zdroj: Grun, A.: Anjeli pre život

FARSKÝ TÁBOR- POĎAKOVANIE

U sobotu sa naše deti vrátili z tábora. Začali rozprávať čo všetko zažili. Musím povedať, že nebolo toho málo. Keď nad tým uvažujem, je to obrovská obeta o. Mareka a mladých animátorov pre iných. Pre naše deti. Uvedomujem si, že to nie je ľahké, je to veľká zodpovednosť, venovali im svoj čas a počas celého týždňa im nahradili rodičov. Tie dni bez televízora a počítačov, ktoré naše deti prežili v krásnom prostredí Tatier, s množstvom zážitkov a pohybu sú balzomom na ich telo a dušu. Som veľmi rada, že sa v našej farnosti organizujú rôzne akcie. Dúfam, že to nebudeme brať ako samozrejmosť a za každou akciou budeme vidieť prácu a obeť tých, ktorí ju organizujú. Na záver sa ešte raz chcem POĎAKOVAŤ všetkým, ktorí sa podieľali na farskom tábore. Verím, že napíšem len za seba, ale aj rodičov detí, ktoré sa tábora zúčastnili.

(Adriana Hricová)

*Kto je viditeľnou hlavou Cirkvi na zemi?
Je to rímsky pápež, nástupca apoštola Petra.*

Pápež a sestra predstavená

Sestre vrátničke takmer prestalo tlčiť srdce. Vonku pred bránou stál sám pápež a trpezlivo čakal, keď bol slabo zazvonil.

Ján XXIII. prišiel navštíviť chorého kňaza v nemocnici Svätého Ducha v Ríme. Sestra stlačila gombík, aby ho pustila dnu a utekala o tom upovedomiť predstavenú. Táto prišla celá rozrušená. Takú návštevu v nemocnici Svätého Ducha ešte nikdy nemali. Chcela sa predstaviť a povedala: „Som predstavená Svätého Ducha.“

Pápež sa usmial a povedal: „Ja som sa ešte tak ďaleko nedopracoval. Som iba Kristov zástupca na zemi.“

Vstal Ježiš z mŕtvych?

Ano, vstal z mŕtvych a aj my ustaneme z mŕtvych.

Brechajúci cirkevný učiteľ

Ťažko chorý človek chytil ruku svojho lekára: „Bojím sa smrti, pán doktor. Povedzte, čo na mňa čaká po smrti? Ako to bude tam na druhej strane?“

„Neviem,“ odpovie lekár.

„Vý to neviete?“ šepká umierajúci.

Lekár namiesto odpovede otvoril dvere na chodbu. Tu pribehol k nemu pes, vyskakoval naňho a všemožne dával najavo radosť, že vidí svojho pána.

Lekár sa obrátil k chorému a povedal: „Všimli ste si správanie psa? Ešte nikdy nebol v tejto miestnosti a nepozná ani ľudí, čo sú v nej. Vedel však, že jeho pán je na druhej strane dverí, preto natešený vbehol dnu, len čo sa otvorili dvere. Pozrite, ani ja neviem nič bližšieho o tom, čo nás čaká po smrti, ale stačí mi, že viem, že môj Pán a

Majster je na druhej strane. Preto, keď sa jedného dňa otvorila dvere, s veľkou radosťou prejdem na druhú stranu.“

Prečo máme Máriu osobitne uctievať?

Lebo je ako Ježišova matka aj Matkou Božou.

Pros za nás hriešnych

Z denníka kapitána ponorky, napísaného počas druhej svetovej vojny:

Deň sa začínal pokojne. More bolo tiché, po nepriateľovi ani stopy. Odrazu zazvonil poplachový zvonček. Veliteľ dával rozkaz ponoriť sa. „Nepriateľ na dohľad!“

Krátko nato začnú padať prvé hlbinné bomby. Sedíme v pohotovosti v miestnosti mužstva. S vážnymi a bledými tvármi čakáme na prvý zásah. Každý vie, že by to bol náš koniec.

Počúvame dunenie detonácií. Lod' rýchlo pláva pod vodou. Dlhý Hein oproti mne odrazu vytiahne ruženec z vrecka. Modlí sa. Je to po prvý raz, čo sa niektorý z nás pred ostatnými modlí... a nikto sa nesmeje!

„Ty, Hein, daj mi jeden desiatok, ja som katolík.“

Bolo to zvláštne: svalnatá mužská ruka sa načahuje za desiatkom ruženca. Odtrhne mu ho a podá.

Vonku ďalej zúri boj.

„Daj aj mne desiatok!“

„Aj mne!“

Hein má len jeden desiatok a krížik v ruke. Päť mužov sa modlí... a nikto sa im neposmieva.

„Ty, daj mi krížik, ja som evanjelik.“ Hein mu dá krížik.

Na pár minút sme zabudli, že vonku zúri boj. Asi po hodine sa nám podarilo nepriateľovi uniknúť. (Marek Kunder)

Zdroj: Pierre Lefevre – Veľké pravdy v malých príbehoch

Za pápežom idú tisíce Slovákov

Madrid otvoril svoje brány pre takmer štyri tisíce mladých Slovákov. Tí docestovali za pápežom Benediktom XVI. Na Svetové dni mládeže, ktoré včera odštartovali v španielskej metropole. „Počet našich mladých na stretnutí je prekvapujúci. Oproti poslednému stretnutiu, ktoré bolo v Austrálii, je ich tu oveľa viac,“ povedal pre HN hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Návšteva Madridu má byť pre očakávané horúčavy, náročný program a davy ľudí skúškou najmä pre zdravie 84-ročného pápeža Benedikta XVI. Na najväčšom katolíckom podujatí sveta očakávajú vyše milióna pútnikov, medzi ktorými je aj asi 3,5 tisíce Slovákov. Do Španielska dopravili aj ampulku s krvou Jána Pavla II., ktorý s tradíciou stretnutí začal. „Novinkou je, že pápež Benedikt XVI. bude po prvý raz v histórii Svetových dní mládeže spondať mladých osobne,“ povedal Kováčik. Šancu vyspondať sa priamo u hlavy cirkvi tak budú mať aj Slováci. Medzinárodný zraz uzavrie v nedeľu veľká omša, ktorú bude slúžiť pápež na španielskej leteckej základni Cuatro Vientos.

Svetové dni mládeže sa konajú každé dva až tri roky v jednej zo svetových metropol. Španielsko ich víta už po druhý raz v histórii.

(Oľga Gluščíková)

Zdroj: HN (krátené)

Futbalisti na podporu SDM2011

Neoddeliteľnou súčasťou života v Španielsku je futbal. V krajine aktuálnych majstrov sveta je súčasťou verejného i súkromného života. Veľkoklub Real Madrid, ktorý hráva na jednom z najväčších a najznámejších štadiónov Santiago Bernabeu s kapacitou viac ako 80 tisíc divákov, dal k dispozícii niektoré z priestorov štadióna na aktivity SDM2011. Medzi verejne dostupné miesta patrí aj kaplnka klubu. V jej blízkosti sa vysluhuje sviatosť zmierenia a priamo pri trávnej ploche je postavené i pódium, na ktorom prebieha duchovný program.

V nedeľu, kedy SDM2011 vyvrcholia slávnostnou svätou omšou na letisku Cuatro Vientos, odohrajú známe futbalové hviezdy minulosti benefičný zápas na podporu SDM2011. Na štadióne Voncente Calderona sa 21. augusta o 21.00 v zápase Španielska proti Zvyšku sveta objavia hráči ako Butragueno, Hierro, Rubén De la Red, Luis Milla na strane domácich a Davor Suker, Paulo Futre, Christo Stoičkovov, Milinko Pantic, Celestini, Craioveanu, Naybet a N’Kono na strane hostí.

Zaujímavosťou je, že v oboch mužstvách nastúpi aj po jednom zástupcovi vybranom spomedzi maldých pútnikov.

Zdroj: TK KBS, jk; jk

SVÄTÁ KATARÍNA SIENSKÁ - ŽENA, KTORÚ POSLÚCHALI PÁPEŽI

Ako poslednej zo šestice patrónov Európy venujme svoju pozornosť sv. Kataríne Sienskej (sviatok: 29.4.). Katarína Benincasová pochádzala z veľmi početnej rodiny. Narodila sa roku 1347 ako predposledná z 24 detí. Jej otec Jacopo Benincasa bol farbiarom koží. Matka Lapa mala veľa práce okolo početnej rodiny. Pritom sa zdá, že statoční manželia dobre zvládli situáciu, takže rodina netrpela núdzu. Ba ešte si aj prisvojili jedno osirotené dieťa. Bol to chlapec Tomáš della Fonte, Katarínin o desať rokov starší bratanec, ktorý sa neskôr stal dominikánom a prvým spovedníkom svojej svätej sesternice.

Ako šesťročná zažila Katarína prvé zjavenie. Keď sa raz s bratom Štefanom vracala z mesta domov, nad bazilikou sv. Dominika videla Pána Ježiša oblečeného do kňazského rúcha a obklopeného bielo odetými osobami. Katarína chápala videnie ako povolanie k bezvýhradnému nasledovaniu Krista. Bez váhania sa mu zasvätila, a to ešte v detskom veku. Rodičia videli mimoriadnu nábožnosť Kataríny, ale nepoznali najhlbšie tajomstvo jej srdca. Preto keď dcéra dosiahla 12 r., praktická a starostlivá matka sa začala obzerat' po ženíchovi. Vtedy bola už Katarína nútená prezradiť svoje veľké ideály. Matka, hoci bola nábožná a úprimne veriaca, nechápala dcérine túžby, Katarína sa rozhodla bojovať všetkými prostriedkami, ktoré nenarušovali jej povinnú lásku voči rodičom. A tak si jedného dňa odstrihla svoje pekné dlhé vlasy. Matka sa zhrozila, ale neustúpila. Chcela prísnosťou a tvrdou

prácou zmeniť dcérino zmýšľanie. Zamestnávala Katarínu tak, aby jej nezvyšoval čas a sily na mimoriadnu modlitbu a na skutky pokánia. Pre mladú Kristovu snúbenicu to bola ťažká skúška, ale poslušne vykonávala všetky určené práce. S pomocou Božej milosti sa jej podarilo vytvoriť aj popri rušnom vonkajšom živote tichú izbičku vnútri svojej duše, kde sa mohla nerušene stretávať so svojim božským Snúbencom. Veľmi túžila obliecť si rúcho tretieho rádu sv. Dominika. Jej vytrvalosť napokon predsa zvíťazila. Otec videl, že toto povolanie je vážne; preto prehovoril manželku, aby nechala dcéru ísť za hlasom srdca. Katarína mala konečne vytúžený súhlas rodičov. Keď dosiahla šestnásť rok, požiadala o prijatie medzi členky tretieho rádu sv. Dominika nazývané „mantellate“, podľa čierneho plášťa, ktorý prikrýval ich biele rúcho. Otcovia dominikáni jej sprvoti nechceli vyhovieť pre jej mladý vek, ale napokon ju prijali.

Denný život Kataríny sa odohrával väčšinou na štyroch miestach: v kostole sv. Dominika, vo svojom dome, v nemocnici „della Scala“ a pri ošetrovaní malomocných. Voči sebe bola veľmi prísna: dožičila si iba málo spánku a jedla. Boh odmeňoval jej mimoriadne pokánie a hrdinskú lásku voči druhým zvláštnymi milosťami, najmä videniami a extázou. Mnohí ju obdivovali, no stretala sa aj s nenávisťou a závišťou. Narazila dokonca na nepochopenie aj medzi rehoľníkmi. Keď prišla v kostole do extázy, rehoľní spolubratia ju viac ráz bezohľadne vyvliekli von.

(otec Anton)

(dokončenie v nasledujúcom čísle)

Zdroj: ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľudom

Farské oznamy

V ČASE OD 22.08.2011 DO 28.08.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Demčákovu – Herlianska ul., rod. Demčákovu a rod. Fenikovu – Prešovská ul.** Upratuje sa v sobotu klasicky ráno o **8⁰⁰** hod.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **28.8. – 3.9.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Vasil'ová, Železničná ul.**

Zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum - dnes je 3. nedeľa v mesiaci. Je zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum. Pán Boh zaplať za vašu podporu.

Predmanželské ohlášky:

Ing. Jaroslav Lechman, syn Jaroslava a Ľuboslavy rod. Fabianovej zo Sobraniec a **Ing. Eliška Mudráková**, dcéra Jozefa a Márie rod. Ivanišinovej = 3x.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. Čechova;

10:00 – rod. Jenčova;

18:30 – rod. J. Sabola.

Rozprávajú sa Maďar, Rus a Slovák !

- Maďar: My dokážeme v Maďarsku vyrobiť takú vec, že ňou vidíme až na kamienok mesiaca.

- Rus: A ako to voláte?

- Maďar: Vesmírohľad!

- Rus: To je nič, my vieme vyrobiť takú vec, že vidíme až na dno oceána!

- Slovák: A ako to voláte?

- Rus: Oceánohľad!

- Slovák: No to je nič, my vieme vymyslieť takú vec, že s ňou vidíme cez stenu!

-Rus: Váááu a ako to voláte?

-Slovák: Okno

Zasmejme sa!

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 22.08.2011 DO 28.08.2011

PONDELOK 22.08.2011 <i>Panny Márie Kráľovnej (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19²⁵ - 20³⁰
UTOROK 23.08.2011	Sv. omša: 6³⁰ (T+K)
STREDA 24.08.2011 <i>Sv. Bartolomeja, apoštola (sviatok)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (K+T)
ŠTVRTOK 25.08.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T+K)
PIATOK 26.08.2011	Sv. omša: 18³⁰ (K+T)
SOBOTA 27.08.2011 <i>Sv. Moniky (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T)
NEDEĽA 28.08.2011 22. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K)

BLAHOŽELÁME

Úprimnú a hlbokú vďaku za nesmierne veľký dar sviatostného manželstva, ktoré s láskou a z Božej vôle prijali **19. augusta** pred päťdesiatimi rokmi v našom kostole, vzdávajú manželia **Pavol a Anna Bindasovi**. Ďakovať za požehnanie nášho Pána a orodovanie Panny Márie budú na svätej omši, sporej s obnovením manželských sľubov, v nedeľu **28. augusta o 10.** hodine.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlik

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok do 12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.